

פרק כירה

הקדמה לפרק כירה

הקדירה, מחשש שמא יראה שהקדירה אינה חמה דיה, ויבא להרתיחה על האש, שהוא דבר האסור מן התורה.

ב. שהיה – אסרו חכמים להשהות בשבת תבשיל על אש מגולה, שמא יחתה בגחלים כדי להגביר את חום האש. ועל כן צריך לגרוף את הגחלים מהתנור, או לזרות עליהם אפר, כדי שיהיה לו היכר שלא יכשל בחיתוי הגחלים.

ג. חזרה – תבשיל שהורד מן הכירה מערב שבת, אסרו חכמים להחזירו לכירה בשבת, על אף שהוא מבושל כל צרכו, כי הוא נראה כמבשל בשבת. וכמו כן תבשיל שהורד מהכירה בשבת עצמה, אין להחזירו לכירה, אלא אם כן יתקיימו בו התנאים המבוארים להלן [לח ב].

יש שלושה סוגי כלים בהם נהגו לבשל, ולגביהם גזרו חכמים את גזירותיהם: (1)

א. כירה – כלי עשוי חרס, שיש לו צורת קדירה, רחב למעלה וצר למטה, ויש על גביו [ובתוכו] מקום לשפיתת שתי קדירות, והאש נמצאת למטה מתחת לקדירות.

ב. כופח – כלי שצורתו כמו כירה, אלא שיש בו מקום לשפיתת קדירה אחת, ומתוך כך חומו רב מכירה.

פרק כירה והפרק שלאחריו עוסקים במלאכת "מבשל" בשבת.

מלאכת בישול האסורה מן התורה היא, לרכך או להקשות כל דבר על ידי חום האש, או להכשיר דבר לאכילה, כגון לבשלו, לצלותו, או לאפותו, וכדומה.

הבישול האסור מן התורה הוא בין בישול באש ובין בישול ב"תולדות האש" [בדבר שהתחמם וספג את חום האש, כגון ברזל מלובן באש, שאסור ליתנו לתוך מים כדי לבשלו].

דרגת החום הראויה לבישול היא: משתהיה היד סולדת בו.

כמו כן גזרו חכמים כמה גזירות בעניני בישול. חלקו הראשון של הפרק עוסק בגזירות חכמים אלו:

א. הטמנה – אסרו חכמים להטמין מערב שבת תבשיל בתוך דבר המוסיף הבל [חום], שמא יטמין בתוך רמץ [גחלים שיש בהם אש] ויבא לחתות בהם בשבת, דבר האסור מן התורה.

עוד הוסיפו חכמים וגזרו, שביום השבת עצמו לא יטמין אדם קדירה אפילו בדבר שאינו מוסיף חום, אלא רק משמר את חום

למדורה [מ ב].

1. יש צורות בישול נוספות, כמו לסמוך תבשיל מן הצד לכירה [לז א], וכן להניח תבשיל סמוך